

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXXIII. Quomodo Gothi regnante Valente facti sint Christiani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Κεφ. λγ.

CAPUT XXXIII.

ὅπως οἱ γότθοι κατὰ ἕλκετα ἰχθυοῦσιν.

Quomodo Gotthi regnante Valente facti sint Christiani.

Οἱ πέραν τῆ ἰσπερ βάρβαροι οἱ καλέ-
 μνοι γότθοι, ἐμφύλιον πρὸς ἑαυτῶν
 κινήσαντες πόλεμον, εἰς δύο μέρη ἐτμήθησαν
 ὧν τῆ ἐνός ἠγείτο Φελλιγέρνης, τῆ δ' ἐτέρα,
 ἀθανάριχος. Πικραλέερα δ' τῆ ἀθαναρί-
 χος Φανέλιος, Φελλιγέρνης προσφύγει ρω-
 μαίοις, καὶ τὴν αὐτῶν καὶ τῆ ἀντιπάλῳ ἐπεκα-
 λείτο βοηθειᾷ γινώσκοντα τὰ βασι-
 λεῖα ἐλκετα ἔκελευσε σὺν ἐπιδρυμύνης καὶ τὴν
 θράκην στρατιώτας, βοηθεῖν τοῖς βαρβάροις
 καὶ βαρβάρων στρατεύσει καὶ ποιεῖν νίκην καὶ
 ἀθαναρίχου πέραν τῆ ἰσπερ, σὺν πολεμίας
 εἰς φυγὴν πέψαντες αὐτὴν πρὸς φασίς γέγο-
 νε, τῆ χριστιανὸς ἡγάδα τῆ βαρβάρων πολ-
 λὰς ὁ γὰρ Φελλιγέρνης χάριν δόσιν δὲ ὧν
 ἐνεργεῖτο, τὴν θρησκείαν ἔβασιλέως ἠπά-
 λει, καὶ σὺν ἑαυτῶν τῆτο ποιεῖν πρὸς τῆ-
 πέσο διὸ καὶ μέχρι νῦν πλείους οἱ γότθοι τ' ἀρφα-
 νῆς θρησκείας ὄντες τυγχάνουσι, τότε διὰ τὸν
 βασιλέα ταύτην πρὸς ἀρφοῖ τότε δ' καὶ ἐλ-
 φίλας ὁ τῆ γότθων ἐπίσκοπος, γραμματεῖα
 ἐφείρε γοθικά καὶ τὰς θείας γραφὰς εἰς τὴν
 γότθων μετέβαλον, σὺν βαρβάρων μανθά-
 κεν τὰ θεία λόγια παρεσκεύασεν ἐπειδὴ δὲ
 ἐλφίλας ἐμόνον σὺν ἑαυτῶν Φελλιγέρνῳ, ἀλ-
 λά καὶ σὺν ἑαυτῶν ἀθαναρίχον ταπεινῶν
 βαρβάρων τὸν χριστιανισμόν ἐξεδίδασκον, ὁ
 ἀθαναρίχος ὡς πρὸς ἀγαπητοῦ τῆς πα-
 τέρους θρησκείας, πολλὰς τῶν χριστιανίζόντων
 τιμωρίας ἑπέβαλεν ὡς ἐπὶ ἡγάδα μάρτυρας
 τιμωκῶν βαρβάρων ἀρειανίζοντας ἀλλὰ
 ἀρειοὶ μὴ πρὸς τὴν Σαβελλίαν τῆ λίβου
 δόξαν ἀπαλήσασιν μὴ διωκθεῖς, τ' ὀρθῆς ἐξέ-
 πρὸς πίστεως, πρὸς φασίς Θεὸν τὸν ἑόν τῆ
 Θεοῦ δογματίσας οἱ δ' βάρβαροι, ἀπλότην
 τὸν χριστιανισμόν δεξάμενοι, ἑπέψαν εἰς χρι-
 στὸν πίστεως τ' ἐνταῦθα ζωῆς κατέφερον
 ταῦτα μὴ πρὸς τῶν χριστιανίζόντων.

BArbari trans Danubium incolen-
 tes, qui Gotthi appellantur, intestino
 bello inter ipsos orto, duas in partes di-
 rempti sunt: quarum alteri Fritigernus,
 alteri præerat Athanarichus. Porro cum
 Athanarichus prævaluisset, Fritigernus
 ad Romanos confugiens, eorum auxiliū
 imploravit. Quod ubi Valenti Augusto
 nuntiātū est, iussit ut milites qui præsi-
 diebant in Thracia, Barbaris contra
 Barbaros militantibus auxilium ferrent.
 Horum igitur subsidio, Gotthi trans Da-
 nubium victoriam de Athanaricho retu-
 lerunt, copiis ejus in fugam convertis.
 Ob hanc causam multi ex Barbaris Chri-
 stianam religionem amplexi sunt. Nam
 Fritigernus ut ob acceptum beneficium
 Imperatori gratiam referret, tum ipse
 Imperatoris religionem amplexus est,
 tum suos ad idem faciendum incitavit.
 Atque idcirco plerique Gothorum Ari-
 anz lectæ sunt dediti, ut pote qui eo tem-
 pore Imperatoris gratiā ad eam sectam
 se contulerint. Eodem etiam tempore
 Ulfila Gothorum Episcopus, Gothicas
 literas excogitavit, & sacris Scripturis in
 Gothorum sermonem conversis, effe-
 cit ut Barbari divina eloquia perdisce-
 rent. Sed quoniam Ulfila non eos tan-
 tum Barbaros qui Fritigernum seque-
 bantur, verum etiam illos qui Athana-
 richo parebant, Christianæ fidei doctri-
 nā instituebat, Athanarichus ægre id fe-
 rens, perinde quasi majorum religio
 violaretur, Christianos diversis suppli-
 ciis affecit, ita ut Barbari quidam qui
 Ariani erant, martyres fierent. Verum
 Arius quidē cum Sabellii Libyensis opi-
 nionem refellere non posset, à recta
 fide aberravit, filium Dei recentem De-
 um esse statuens. Barbari vero Chri-
 stianam religionem simplici animo am-
 plexi, pro fide Christi vitam hujus sæculi
 contempserunt. Sed de Gotthis, qui
 ad Christianam religionem transferunt,
 hæcenus dictum sit.

